

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ing. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. A.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. ledna 2018, č. j. PK-DSH/949/18, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. července 2019 č. j. 17 A 58/2018 - 33,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni. Dne 27. září 2019 bylo žalobci doručeno usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 183/2019 - 9, jímž mu soud stanovil lhůtu k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti v délce 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Tato lhůta tak měla uplynout dne 12. října 2019.

[2] Dne 9. října 2019 však soud obdržel e-mailové podání (č. l. 15 spisu), v němž stěžovatel, prostřednictvím svého právního zástupce, žádá „z opatrnosti“ o osvobození od soudních poplatků, přičemž svou žádost odůvodňuje tím, že v současné době nemá 5 000 Kč na zaplacení soudního poplatku k dispozici, patrně se mu nepodaří do konce lhůty pro jeho zaplacení tuto částku obstarat a že rovněž hledá investora, který soudní poplatek zaplatí. Uvedl dále, že má nižší mzdu a neprojednáním kasační stížnosti by mu vznikla vážná újma.

[3] Z podání nebylo zřejmé, zda stěžovatel žádá o (úplné či částečné) osvobození od placení soudních poplatků z důvodu trvalého nedostatku prostředků na jeho zaplacení (tomu by nasvědčoval název žádosti), či zda žádá Nejvyšší správní soud, aby řízení o kasační stížnosti nezastavoval, jelikož je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mohla stěžovateli vzniknout újma, přičemž stěžovatel bez své viny nemohl (z důvodů, jež

jsou dočasné povahy) poplatek dosud zaplatit [tomu naopak nasvědčují slova „z opatrnosti“, sdělení o shánění investora, resp. tvrzení o pravděpodobnosti, že částku do konce lhůty neobstará, a slovní odůvodnění o újmě, jež by mu vznikla, znějící podobně jako ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů]. O obou těchto eventualitách a podmínkách jejich uplatnění byl přitom stěžovatel, zastoupený nadto advokátem, v předchozím usnesení poučen, včetně nutnosti případnou žádost náležitě doložit.

[4] Nejvyšší správní soud proto usnesením č. j. 6 As 183/2019 - 19 z 10. října 2019 vyzval stěžovatele prostřednictvím jeho advokáta, aby své podání upřesnil a svá tvrzení náležitě důkazně podložil. K tomu mu stanovil lhůtu tří dnů s ohledem na to, že v době, kdy předmětné podání obdržel, zbývaly ze lhůty pro zaplacení soudního poplatku, stanovené předchozím usnesením, právě tři dny.

[5] Posledně zmíněné usnesení bylo stěžovateli doručeno v pátek 11. října 2019, soudem stanovená lhůta uplynula v pondělí 14. října 2019, avšak stěžovatel ani do dnešního dne výzvu soudu, navzdory všem poučením, jehož se mu v obou usneseních dostalo, nesplnil, ani soudu nesdělil, proč tak neučinil.

[6] K podání ze dne 9. října 2019 na č. l. 15 soudního spisu tak nelze pro jeho neurčitost, resp. nesrozumitelnost přihlížet, nadto, i kdyby bylo zřejmé, o co stěžovatel žádá, svá tvrzení nijak nedoložil, ač i o tom byl řádně poučen. Lhůta k zaplacení soudního poplatku stanovená v usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 183/2019 - 9 ze dne 27. září 2019 tak uplynula marně, aniž by byl soudní poplatek zaplacen.

[7] Podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb. soud po marném uplynutí lhůty určené k zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c), aplikovaného na základě § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 soudního řádu správního, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 23. října 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu